

Motion till riksdagen

1988/89:Fö203

av Olof Johansson m. fl. (c)

Totalförsvaret

Utgångspunkter för försvarsplaneringen

De nordiska länderna har som gemensamt mål att åstadkomma stabilitet och avspänning i norra Europa, även om vi valt olika säkerhetspolitiska lösningar. Vi kan konstatera att vår gemensamma strävan varit framgångsrik. Sveriges neutralitetspolitik måste fullföljas med fasthet och konsekvens. Att vi i vår del av Europa under senare tid varit befriade från allvarliga kriser betyder inte att situationen varit statisk.

Nordeuropa är ett strategiskt viktigt område. Vi kan tyvärr också konstatera ökad militär aktivitet i Östersjön. Ubåtskränkningarna fortsätter i betydande omfattning. Det är allvarligt och oacceptabelt.

Centern medverkade under 1988 till att förstärka resurserna till ubåtsbevakning och incidentberedskap. Vi har i partipolitisk enighet medverkat till uppstramning av IKFN-förordningen om bestämmelser för ingripande mot främmande ubåtar.

Vi måste ha kraft att i varje läge hävda vår integritet. Omvärlden måste ha klart för sig, att vi både har vilja och förmåga att hävda vår neutralitetspolitik. Spekulationer om motsatsen måste tillbakavisas. Den nation som kränker vårt territorium ska vara medveten om att det är den som får ta konsekvenserna.

Den svenska neutralitetspolitiken är den främsta garanten för vår fred och vårt oberoende. Nyckeln till framgång ligger i vår förmåga att upprätthålla trovärdigheten kring våra strävanden. Den bästa förutsättningen för att uppnå trovärdighet är om vi kan visa omvärlden att Sveriges folk och de politiska partierna står enade kring värnet av vårt lands oavhängighet och frihet.

Vårt försvar skall vara fredsbevarande, stabiliserande och krigsavhållande. Förmågan att upprätthålla ett trovärdigt invasionsförsvar är härvid av grundläggande betydelse. Utrustning, organisation och utbildning måste anpassas så att försvarsmaktens förmåga uppfattas som trovärdig i omvärlden.

Ett decentraliserat samhälle är målet för centerns arbete. Det skulle bli en viktig tillgång för såväl det civila som militära försvaret.

Samhällets struktur och sårbarheten

Mot. 1988/89
Fö203

Det moderna samhället är sårbart. men det kan bli mindre sårbart genom decentralisering. Ett grundläggande krav på åtgärder är att beredskapshänsyn skall beaktas i fredstid. I dag byggs ofta sårbarheten in i samhället istället för att vi skapar flexibla och hållbara system.

Centerns strategi för hur energiförsörjningssystemet bör byggas upp utgår ifrån ett decentralistiskt synsätt och nödvändigheten av hushållning med tillgängliga resurser och energianvändningens anpassning efter de krav miljön ställer. Energiförsörjningen bör baseras på effektivare energianvändning och utnyttjande av i huvudsak inhemsk, förnybar och miljövänlig energi.

Att trygga en god beredskap ifråga om livsmedel har allt sedan andra världskriget utgjort en av grunderna i svensk jordbruks- och försvarspolitik. Men i det försvarspolitiska beslutet 1987 var livsmedelsförsörjningen av underordnad betydelse. Försvarsbeslutet innebar dessutom att planeringshorisonten minskades till en krisperiod på två år och därtill en tid av total isolering. Centern reserverade sig mot detta.

Storstadslän som Stockholm, Göteborgs och Bohus län har en självförsörjningsgrad kring 20 procent. Blior storstäderna avskurna från övriga delar av landet i en krissituation kan stora problem med försörjningen uppstå. I Norrlandsläna ligger självförsörjningsförmågan på mellan en tredjedel och hälften. Försörjningen av övre Norrland utgör ett speciellt problem. Redan i fredstid behövs kontinuerlig tillförsel av förnödenheter motsvarande 50 långtradare per dygn.

Den ökade datoranvändningen skapar nya former av sårbarhet. Allt fler system i vårt samhälle är beroende av datorer för att alls fungera. Det kan gälla kommunikationssystem, produktionssystem, informationssystem och olika former av service till människorna. Datasystemen är utsatta för en rad hot i kris- och krigssituationer. Det är nödvändigt att alternativa system behålls och byggs upp inom för samhället väsentliga områden.

Det ökande beroendet av omvärlden har ett försvarspolitiskt pris. En god försörjningsberedskap är en förutsättning för ett väl fungerande totalförsvar. En försörjning med tillfredsställande tillgång på livsmedel måste kunna garanteras såväl under avspärrning som krig om neutralitetspolitiken skall vara trovärdig. Kostnaden för detta är en försäkringspremie.

S- och fp-majoritetens planeringsförutsättningar i 1987 års beslut innebar ett ettårigt s k förkrigsskede med en gradvis minskande handel, med ett några månaders neutralitets- eller krigsskede och ett därefter följande efterkrigsskede med gradvis återgång till normal handel. Ett sådant synsätt präglas i hög grad av en strävan att söka leda i bevis att genom större import motivera sänkt lagerhållning m m på väsentliga områden. Majoritetens resonemang leder till att det blir möjligt att sälja ut fredskrislager. banta ner vårt ekonomiska försvar och allmänt reducera vår uthållighet.

Detta är ett betydande risktagande, när sårbarheten samtidigt tillåts öka. Det kan inte vara rimligt att först fastslå ekonomiskt utrymme som anpassas till detta. Det finns inget som tillkommit 1987 eller 1988 och som skulle tala för minskande risker jämfört med bedömningarna 1982.

1987 års försvarsbeslut med fortsättning

Mot. 1988/89

Fö203

1987 års försvarsbeslut havererade redan i starten. Ett kompletterande beslut blev snabbt nödvändigt. Vid ingången av försvarsbeslutsperioden 1987–92 saknades ändå ca 300 milj kr, då armén hade överskridit sitt anslag från föregående år. Regeringen senarelade då materielbeställningar och nybyggnationer samt förkortade grundutbildningen inom armén och begränsade årets repetitionsövningar. Men ÖB kunde redan i sin programplan konstatera att detta inte skulle komma att räcka. Materielanskaffningen beräknades bli dyrare och lönekostnaderna stiga mer än tidigare beräkningar. Det fattades flera miljarder kronor under perioden. Till detta kommer att materielanskaffningen i försvarsbeslutet skars ned med ca 800 milj kr under perioden.

Centerpartiet föreslog i augusti 1987 att en parlamentarisk utredning skulle tillsättas för att förbereda ett nytt beslut. De områden som vi då angav som nödvändiga att behandla var bl a:

- arméns grundorganisation och utbildning
- samordningen av försvarets centrala myndigheter
- ledningsfrågor
- försvarsindustriella frågor
- befolkningsskyddet och övriga civila totalförsvarsfrågor.

Efter ett försök med en snabbutredning om arméns situation beslöt regeringen i november, efter förnyade krav från centerpartiet, att tillsätta en parlamentarisk försvarsutredning. Centerpartiet anser att utgångspunkten för det arbetet måste vara att:

- den allmänna värnplikten ska ligga fast
- såväl freds- som krigsorganisationen ska vara decentraliserad
- ubåtsskyddsförmågan och incidentberedskapen ska vara prioriterade områden.

De militära delarna av totalförsvaret

En fortsatt omstrukturering av fredsorganisationen är nödvändig. Men centern accepterar inte att stora delar av landet mister sin fredsorganisation. Det är vår uppfattning att det bör finnas *minst* ett förband och i vart fall en militär myndighet i varje län också i framtiden. I Norrbottens län och på andra håll krävs t ex flera förband/myndigheter.

Arméförbandens krigsorganisation måste vara styrande för hur fredsorganisationen utformas. Ett decentraliserat militärt försvar talar för ett stort antal förband över landets hela yta. Samhällets struktur, teknikutveckling m m kräver att våra soldater är väl utbildade och väl utrustade med modern materiel.

Krigsorganisationens närmare inriktning måste övervägas inför kommande försvarsbeslut.

Luftförsvaret

Ett starkt luftförsvar är nödvändigt. För att tillgodose den allt viktigare incidentberedskapen bör möjligheterna tas till vara att i ökad utsträckning

utnyttja Draken-systemet. Överbefälhavaren har prövat möjligheterna att modifiera fler flygplan J 35 Draken än vad som tidigare beslutats och har föreslagit att samtliga byggs om till den s.k. J-versionen. Detta innebär en utökning med tolv flygplan. Enligt ÖB skapar en sådan åtgärd handlingsfrihet att på 1990-talet organisera ytterligare en jaktdivision.

Centerpartiet föreslog i samband med försvarsbeslutet 1987 att ytterligare flygplan JA 37 borde anskaffas så att ytterligare en halv division kunde organiseras under perioden. Möjligheterna skulle därmed öka att kunna gruppera flygförband på Gotland. Vi fick inte majoritet för detta, men anser att ÖBs förslag om modernisering av J 35 är acceptabelt.

JAS 39-systemets kvalitet. främst vad gäller motmedel och beväpning, bör utökas. Den närmare inriktningen bör övervägas i den parlamentariska utredningen.

Marin kapacitet

Ubåtsförbanden har stor betydelse för såväl invasionsförsvaret som ubåtskyddet i fred. Vi anser att ytterligare resurser ska avdelas för ubåtsförbanden. Det är nödvändigt att marinens materielanskaffning fullföljs och om möjligt förstärks.

Det krävs också ett snabbare och effektivare rapporteringssystem och en bättre insatsberedskap. Följande bör beaktas i den parlamentariska utredningen och/eller i det fortlöpande arbetet för att förbättra rapportering och insatsberedskap:

1. Bevakningen måste förbättras bl a genom ett samarbete med yrkesfiskare och bofast skärgårdsbefolkning. Utbildning och ersättningsmöjligheter bör skapas för dessa.

2. En bättre samordning av den statliga skärgårdspolitiken krävs, så att inte långa kuststräckor blir utan militära eller civila posteringar. Planerna på neddragningar av kustartilleriet hotar ytterligare att försämma bevakningen av våra kuster.

3. De olika försvars- och bevakningsområdena längs kusterna bör få resurser att snabbt följa upp rapporterade kränkningar.

4. Utbildning och bemanning för den centrala ubåtsjaktstyrkan bör planeras så att den är tillgänglig för insatser under hela året.

Främmande underrättelseverksamhet

Sverige är ett öppet samhälle som i princip ger utländska medborgare samma rätt som svenska att fritt vistas i landet, utom i sådana områden som är av särskild betydelse för försvaret. De bestämmelser som reglerar otillbörlig insyn är den s.k. skyddslagen och förordningen om skyddsområden och kontrollområden. Utredningen om tillträdesskydd överlämnade sitt betänkande Militära skyddsområden (SOU 1986:7), i april 1986. I den föreslås en ny reglering av skyddsområden och en översyn av skyddslagen. Regeringen har ännu inte lagt fram något förslag med anledning av utredningen. Vi anser mot denna bakgrund att riksdagen bör begära förslag till åtgärder.

Riksdagen beslöt 1987 skärpa reglerna för kontroll och registrering av utländsk lastbilstrafik i Sverige. Riksdagen underströk också att tullverket

har möjlighet att ålägga misstänkta TIR-bilar att utnyttja viss angiven vägsträcka inom viss tid. Vi anser att det är viktigt att misstankar om olovlig underrättelseverksamhet noggrant följs upp av tull, polis och militära myndigheter. En vaksam allmänhet är också en viktig förutsättning för att motverka främmande underrättelseverksamhet i vårt land.

Säkerhetspolitisk forskning

ÖBs utredning om FU 88 och perspektivplanen för försvaret gav förutsättningar för en debatt om försvarets framtida utformning. Debatten kom att koncentreras till utbildningsorganisationen och värnpliktens roll. Den säkerhetspolitiska debatten är däremot begränsad i vårt land. Inte minst mot bakgrund av det ökade intresset för Nordeuropa och de initiativ som framfördes av Sovjetledaren Gorbatjov i hans FN-tal om bl a begränsningar av landstigningstrupper, är det nödvändigt att stimulera en bredare diskussion om säkerhetspolitiken. En djupare säkerhetspolitisk diskussion kan både skapa underlag för framtida försvarsbeslut och nedrustningsinitiativ.

För Sverige, som ett alliansfritt land, är det utomordentligt angeläget att ha tillgång till inhemska säkerhetspolitiska experter. Detta gäller naturligtvis i första hand analyser av närområdet, Norden och övriga Europa, men måste självfallet också ses i ett vidare perspektiv.

Det är därför angeläget att ett samlat grepp tas för att utreda den säkerhetspolitiska forskningens framtid. Det är angeläget att möjliggöra och slå vakt om en på en gång oberoende och kritisk, relevant och solid forskning. På lång sikt ska ett sådant centrum skapa kompetens för att kunna formulera alternativ för ett aktivt svenskt säkerhetspolitiskt agerande. Möjligheterna att skapa ett centrum för säkerhetspolitisk forskning i landet bör klarläggas. Centerpartiet har i en motion om fred och avspänning föreslagit att regeringen bör återkomma med förslag om ett säkerhetspolitiskt centrum, gärna knutet till ett från försvarsmakten fristående, befintligt forskningsinstitut.

Försvarsmateriel och export

Export av krigsmateriel är i princip förbjuden, men kan ske efter dispens från regeringen.

En krigsmaterielexport möjliggör ett bibehållet svenskt kunnande och oberoende och gör att kostnaderna för svensk krigsmateriel kan nedbringas. Exporten ska vara förenlig med svensk säkerhetspolitik.

Utredningen om krigsmaterielexport bör lägga fram förslag om gränsdragning mellan civil och militär materiel. Ansvarsfördelningen mellan regering och riksdag måste utredas, inklusive den rådgivande nämndens roll. Utredningen bör också föreslå åtgärder för att förbättra insynen och pröva om en inofficiell lista kan upprättas över länder som uppfyller kraven för svensk vapenexport. Syftet ska vara att minska exportens omfattning och antalet länder till vilka marknadsföring kan ske.

Samarbetsavtal ska endast få utnyttjas för att samutveckla svensk försvarsmateriel och självfallet inte för att kringgå förbud mot krigsmaterielexport. Handel med svensk krigsmateriel måste underkastas en rigorös kontroll, helt på företagens bekostnad.

Centerpartiet vill starkt understryka att det aldrig får råda någon tvekan om att reglerna för svensk vapenexport och tillämpningen av dem fullt ut ska harmonisera med den svenska säkerhets- och utrikespolitiken. Stor vikt måste dessutom läggas vid totalbedömningen av köparlandets utrikes- och inrikespolitiska förhållanden. Vi har i motionen om fred och avspänning också fört fram förslag till internationella åtgärder för att begränsa vapenhandeln.

Totalförsvarsplikten

Grunden i det militära försvaret skall utgöras av allmän värnplikt för män. Den allmänna värnplikten är av avgörande betydelse för att svenska folket skall känna delaktighet i försvarssträvandena. De signaler som framförts om radikalt nedkortad värnpliktsutbildning är en utmaning mot detta synsätt. Det bör starkt understrykas, att det är uppgifterna i krig som ska avgöra utbildningstidernas längd liksom krav på erfarenhet och mognad, inte ekonomiska ramar eller teoretiskt önsketänkande. Centerpartiet kan inte godta förslaget om 2,5 månaders utbildning. Vi anser att det är viktigt att utbildningen ger bredd och flexibilitet.

Utöver den allmänna värnplikten för män finns i dag en rad pliktlagar för både män och kvinnor. Det är viktigt att varje medborgare skall ha möjlighet att delta i försvaret av vårt land inom ramen för totalförsvaret. Den som inte gör värnpliktstjänstgöring bör ges möjlighet till civilförsvarsutbildning. Dagens vapenfria tjänstepliktiga måste också ses som en resurs för totalförsvaret och ges meningsfull utbildning, som ska leda till en relevant uppgift inom totalförsvaret.

Den allmänna värnplikten och civilförsvarsplikten är den bästa garantin för nära kontakt mellan totalförsvaret och det övriga samhället. Den måste vara grunden också i det framtida försvaret.

Hemvärnet och de frivilliga försvarsorganisationerna har stor betydelse och verksamheten där måste stödjas. Samarbetet mellan frivilligorganisationerna och förbanden är viktigt för totalförsvaret.

Värnpliktsfrågor

Centerpartiet har tidigare motionerat om att de värnpliktigas ekonomiska, sociala och andra villkor bör utredas. En sakkunnig utarbetade med anledning av centermotionen en förberedande studie inför ett sådant utredningsarbete. Någon utredning tillsattes inte med hänvisning till tidpunkten. Försvarsministern ansåg dock att frågan ånyo bör "aktualiseras som ett led i förberedelserna för nästa försvarsbeslut". Eftersom en försvarsutredning nu har tillsatts anser centerpartiet att tiden är mogen för att tillsätta en värnpliktsocial utredning. Utredningsbehov finns vad gäller de ekonomiska villkoren, försäkringsskyddet, hälso- och sjukvården, kultur- och fritidsutbudet, arbetsmiljön, trafiksäkerhetsfrågor, arbetsförmedling och medinflytandefrågor.

Idag saknas försäkringsskydd för hela dygnet för de värnpliktiga. Informationen om detta är dessutom bristfällig. Försvarsutskottet konstaterade i sitt yttrande över en centermotion om detta att vissa kompletteringar kan

behövas. Förslag till lagändringar och kostnadsberäkningar för ett heltäckande försäkringsskydd bör utarbetas.

Mot. 1988/89
Fö203

Reglerna för *kontant arbetsmarknadsstöd, KAS*, för värnpliktiga är inte jämförbara med den ersättning som utgår för motsvarande tids förvärvsarbete. Vi anser att tjänstgöringen bör jämföras med fem månaders förvärvsarbete vid ansökan om KAS.

Trafikolyckorna ökar i försvaret. Utbildningen av fordonsförare har stora brister. Ett sätt att förbättra utbildningen kan vara att ge de värnpliktiga möjlighet att ta civilt körkort på de fordon som de utbildas på i försvaret. Såväl personal som värnpliktiga måste göras uppmärksamma på säkerhetsfrågorna. De värnpliktiga skyddsassistenterna måste få rätt att stoppa förare om de t ex inte är tillräckligt utvilade efter en övning. Erfarenheterna av de åtgärder för att förbättra trafiksäkerheten som vidtagits av bl a chefen för armén bör utvärderas för att ge underlag för vidare åtgärder.

Värnpliktsresandet ökar p g a befolkningsomflyttningar, förbandsnedläggningar och av beredskapskäl. Ett sätt att minska kostnaderna är den försöksverksamhet med sk 10/4-utbildning som prövas vid vissa Norrlandsförband. Det innebär att utbildningen koncentreras till tio arbetsdagar och fyra fridagar. Vi anser att utvärdering av detta bör göras för att om möjligt utöka systemet till flera förband.

Försvarets Herculesplan kan förbättra *transportmöjligheterna*. Idag saknas besättningar för att göra detta möjligt. Den ökande tillgången av piloter öppnar nu möjligheter att öka transportererna med dessa plan. Försvaret bör utnyttja möjligheten till utbildning av fler besättningar för Herculesplan.

De värnpliktiga bör fortlöpande få del av den standardökning som sker i samhället. Vi anser att *värnpliktsförmånerna* återkommande måste räknas upp. Den värnpliktssociala utredningen bör utarbeta ett system för detta.

Det civila kunnande som de värnpliktiga och vapenfria har, måste bättre tas till vara i tjänstgöringen. Det ökar såväl motivationen som resultatet. Vi anser att utredningen bör lägga fram förslag om hur detta kan förbättras.

Informationen om vapenfri tjänst bör förbättras. Lagen säger att den som har en allvarlig personlig övertygelse mot bruk av vapen mot annan har rätt till vapenfri tjänst. Om denna möjlighet och rätt som den enskilde har, måste ges tydlig information i samband med mönstringen.

Repetitionsutbildning

Endast hälften av krigsförbanden har genomfört krigsförbandsövningar under senare år. Ett stort antal förband behöver vid en mobilisering därför kompletterande utbildning för att bli stridsberedda. Ett krigsförband som inte övas och samtränas med andra förband får en lägre kvalitet. Häri kan ligga ett ökat politiskt risktagande.

Centern anser att det måste bli balans mellan uppgifter och resurser. Regeringen måste i februaripropositionen redovisa resursförstärkningar till repetitionsutbildning inom främst armén och marinen.

Personalutveckling

Försvarsmaktens viktigaste resurs är personalen. Försvaret har under senare år haft stora avgångar. Det är viktigt att personalfrågorna betonas inom försvaret. För att åstadkomma en gynnsam personalutveckling krävs att den enskilde upplever en överensstämmelse mellan mål, resurser och personliga insatser. Planerad förstärkning av utbildningsområdet medför förbättrade förutsättningar för att den enskilde skall uppleva en sådan överensstämmelse. Det stora ansvar, som det innebär att vara militär ledare, måste också märkas i personalpolitiken.

Det är bl a nödvändigt att se över chefers befogenheter. Framtiden kommer att innebära ökade krav i detta avseende.

Befolkningsskydd

I Sverige finns drygt 60 000 skyddsrum med plats för 6,3 miljoner människor. Majoriteten i 1987 års försvarsbeslut halverade nära nog de ekonomiska ramarna för skyddsrumbyggnad. De allvarligaste bristerna i dag finns i de större städerna.

Sammantaget konstaterar statens räddningsverk i sin programplan för 1987–92 att stora inskränkningar kommer att göras. Nya byggnader kommer att uppföras utan skyddsrum, trots behov. Bristtäckning kommer att ske i begränsad omfattning och enbart i särskilt utsatta regioner. Behovet av modernisering är stort men måste till stor del skjutas på framtiden. Många äldre skyddsrum saknar godtagbara skydd mot kemiska vapen. Besiktning- och underhållsverksamheten kan inte bedrivas i önskvärd takt. Det är allvarligt om tilltron till skyddsrumssystemet sviktar, vilket statens räddningsverk skriver i programplanen.

En parlamentarisk utredning gör f n en översyn rörande behov av och principer för befolkningsskyddet. Vi avvaktar därför utredningens förslag om resursförstärkning.

Resurser till det civila försvaret

Överstyrelsen för civil beredskap, ÖCB, har anmält att det behövs ytterligare ca 1 800 milj kr under femårsperioden för att nå målen enligt 1987 års försvarsbeslut. Resursbehovet avser endast neutralitets-/och krigsskedet, inte förkrigsskedet.

Budgetförslaget för 1989/90 innebär bl a.

- att behovet av samband och signalskydd inom det civila försvaret inte kan tillgodoses
- att de av ÖCB föreslagna säkerhetsåtgärderna på ADB-området inte kan genomföras
- att skyddsrumsbriesterna kvarstår
- att försörjningsberedskapen endast kan tillgodoses till ca 75 %, vid några månaders krigssituation. Bristen gäller bl a proteinfoder, elektronikkomponenter och vissa kemikalier. Medlen till beredskapslagring och industriella åtgärder minskar med ca 6 milj kr, medan driften ökar med ca 4 milj kr. Försvarsministern avdelar mer pengar för drift av beredskapslager än vad ÖCB anser nödvändigt

- att bidragen till frivilligorganisationerna minskar med 3 milj. kr.
Centerpartiet anslår 96 milj kr ytterligare till beredskapslagring och industriella åtgärder. Vi avvisar däremot höjning av anslaget för drift av beredskapslager.

Mot. 1988/89
Fö203

Frivilligorganisationerna fyller en viktig roll och vi ser därför ingen anledning att minska anslagen till dessa. Vi föreslår därför att ytterligare 3 milj kr anvisas.

Riksdagen har ålagt ÖCB betydande uppgifter för att förbättra samhällets ADB-säkerhet. ÖCB har föreslagit att en säkerhetsbyrå och ett säkerhetsråd på ADB-området bör inrättas. Statskontoret ställer sig bakom ÖCBs förslag, som dock avvisas av regeringen. Istället föreslås en engångsanvisning.

Regeringen föreslår också en nedskärning av medlen för extern information. Riksdagen underströk i 1987 års försvarsbeslut behovet av information för att skapa beredskapshänsyn i samhällsutvecklingen. Vi föreslår att 1 milj kr ytterligare anvisas för information och datasäkerhet.

Regeringens förslag till medel till civilförsvaret innebär vidare att resurserna till hemskydd, för materielinköp inklusive andningsskydd blir begränsade. Med hänsyn till att den förrådsställda materielen till stor del är starkt föråldrad anser vi att ytterligare 4 milj kr bör avsättas för detta ändamål.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställes

1. att riksdagen ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om inriktningen av parlamentariska försvarsutredningens arbete,
2. att riksdagen hos regeringen begär förstärkta åtgärder mot främmande underrättelseverksamhet i enlighet med motionen,
3. att riksdagen hos regeringen begär att en värnpliktsocial utredning tillsätts i enlighet med motionen,
4. att riksdagen hos regeringen begär åtgärder att förbättra trafiksäkerheten inom försvaret,
5. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som anförts om åtgärder för att förbättra transportmöjligheterna,
6. att riksdagen hos regeringen begär åtgärder för att förbättra informationen om vapenfri tjänst,
7. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som anförts om resurser till repetitionsutbildningen,
8. att riksdagen anslår 197,37 milj kr, 96 milj kr utöver regeringens förslag, till beredskapslagring och industriella åtgärder,
9. att riksdagen anslår 227 milj kr till drift av beredskapslager, en minskning med 4 milj kr,
10. att riksdagen anslår 3 milj kr utöver regeringens förslag till frivilligorganisationerna,

11. att riksdagen anslår 50,5 milj kr, 1 milj kr utöver regeringens förslag, till datasäkerhet och extern information i enlighet med motionen. Mot. 1988/89 Fö203

Stockholm den 19 januari 1989

Olof Johansson (c)

Karl Erik Olsson (c)

Bertil Fiskesjö (c)

Gunnar Björk (c)

Pär Granstedt (c)

Karin Israelsson (c)

Per-Ola Eriksson (c)

Görel Thurdin (c)

Karin Söder (c)

Gunilla André (c)

Börje Hörnlund (c)

Agne Hansson (c)

Larz Johansson (c)

